U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci stěžovatelky **T. A.**, za účasti **Ministerstva vnitra,** odboru azylové a migrační politiky, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 10. 10. 2005, č. j. 36 Az 68/2005 - 25,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á.**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se stěžovatelka domáhá zrušení shora označeného usnesení, kterým byla odmítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 20. 4. 2005, č. j. OAM-555/VL-10-ZA05-2005, jímž nebyl stěžovatelce dle ust. § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), udělen azyl a současně bylo vysloveno, že se na stěžovatelku nevztahuje překážka vycestování dle ust. § 91 zákona o azylu.

Z předloženého soudního spisu vyplývá, že shora označené usnesení krajského soudu bylo z důvodu, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastižena, uloženo dne 25. 10. 2005 u držitele poštovní licence (na poště). Při pokusu o doručení byla stěžovatelka v souladu s ust. § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v návaznosti na ust. § 50 odst. 4 písm. c) zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, vyrozuměna o tom, že si má uloženou písemnost vyzvednout a poučena, že nevyzvedne-li si zásilku do 10 dní od uložení, považuje se poslední den této lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Za den doručení je tedy považován pátek 4. 11. 2005.

Podle ust. § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Dle ust. § 40 odst. 2 citovaného zákona lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Dle odst. 3 uvedeného ustanovení připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den.

Vzhledem k okolnosti, že dnem, který určil počátek běhu předmětné lhůty, byl pátek 4. 11. 2005 a jednalo se o lhůtu dvoutýdenní, posledním dnem pro včasné podání kasační stížnosti byl tedy opět pátek, a to 18. 11. 2005. Městský soud v Praze, u kterého byla kasační stížnost stěžovatelkou podána, však podal předmětnou kasační stížnost adresovanou Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Brně, jako věcně a místně příslušnému soudu, k poštovní přepravě až dne 22. 11. 2005.

Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán opožděně.

Ze všech shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. a § 120 s. ř. s. předmětnou kasační stížnost odmítl, neboť lhůta pro její podání byla zmeškána.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3, větu první, s. ř. s., dle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. prosince 2005

JUDr. Radan Malík
předseda senátu